

İSLAM'DA PARTİYİ DESTEKLEME YOKTUR VE GÜNAHTIR!..

Kur'an şöyle der:

„Bile bile hakkı batıla karıştırmayın, hakkı ketmetmeyin!“ (Bakara, 42)

Bilindiği ve bizim defalarca ifade ettiğimiz gibi İslam; hem dindir hem devlettir, hem ibadettir hem siyasettir. İslam Dini'nin özünde ve yapısında siyaset vardır, devlet vardır. Hem öylesine vardır ki, din-devlet ilişkisi, ruhla beden gibi birbirini tamamlayan iki unsurdur. Binaenaleyh, bunları birbirinden ayırmak mümkün değildir. Bu itibardır ki:

„Devlet demek, dinin hayata ve hayatın her kademesine ve her kuruluşuna hâkim olması demektir.“

Dava ve metod:

Dava demek, Şeriat-ı Muhammediye'yi hayatın butününe hâkim kılmaktır. Metod ise, şeriat'ı hayata hâkim kılmanın yoludur.

Şimdi bir soru ortada: Bu yol parti midir, tebliğ midir?

Eİ-Cevab: Parti olamaz. Neden? Çünkü:

1- Particilik vahye dayanmaz; hakkında ne bir ayet vardır ne de bir hadis.

2- Particilik hakkı batıla karıştırmadır; bir uzlaşma politikasıdır. Küfrü İslam'a bulaştırma ve karıştırmadır;

3- Particilik taviz vermedir:

a) Particilikte hareket noktası kemalizm olduğu gibi, gayesi de kemalizmi korumak ve yaşatmaktır (partiler kanununa bak!);

b) Particilikte „Besmele“ Mustafa Kemal adına çekilir (parti tüzüklerine bak!);

c) Particilikte esas, kemalist anayasadır (parti tüzüklerine bak!);

d) Particilikte parti mensublarının feyz ve bereket kaynağı Anıtkabir'dir (parti kurucuları, Refah da dahil, hep oraya koşarlar ve istisnasız hepsi koşmuştur...);

e) Particilikte yemin, şeytanî bir yemindir;

f) Particilikte partiler Allah'ın değil, putun gözetimi altında çalışırlar;

g) Particilikte particilerin binalarına melekler girmez. Çünkü, resim asılıdır; şeytanlar cirrit atar;

h) Particilikte partiler, İslam'ın değil, İslam'la uzlaşması mümkün olmayan demokrasinin vazgeçilmez unsurlarındandır;

i) Particilikte partiler Kemalist kâflr rejimini ayakta tutan kuruluşlardır;

k) Particilikte partiler, müslümanları uyutma ve avutma politikası güderler.

Bunun da ötesinde, demokrasi ve onun vazgeçilmez unsuru partiler, gözlerde büyütüle büyütüle, kafalar meşgul edile edile adeta bir din haline getirilmekte ve; „**Sizin dininiz size, bizim dinimiz de bize!**“ şeklinde ilahî beyanla yasaklanan küfürle uzlaşmaya ve şirke bulaşmaya müslümanlar sinsice itilmektedir.

1) Particilikte partiler, İslam'ın devlet olmasını engelleyen veya geciktiren en büyük âmillerdir;

m) Particilikte partiler, Ümmet-i Muhammed'i parça parça eden fitnelerdir;

İşte bütün bunları hatta sadece birini gözönüne alırsa, particiliğin şeytanî bir düzen olduğu kendini gösterir. Ve işte bundan dolayıdır ki, gerçek ilim adamları ve samimi din uleması partiye „Hayır!“ demişlerdir. Mesela:

1- Hasan El-Benna: „... İslam particiliğin getirdiği bu şeyleri şiddetle haram kılmıştır. (Mecmuatürresail, İmam Şehid

Hasan El-Benna, s. 287-290)

2- Bediüzzaman Said-i Nursi: „... Partiler muzırdır; çünkü, meleği şeytan, şeytanı melek gösterir.“ (Hutbe-i Şamiyye: 98, Kastamonu: 86)

3- Seyyid Kutub: „... Bunlar, ne İslam akidesinin (inancının) karekterini anlamışlar ne de kalplerin kapısının nasıl açılacağını öğrenmişlerdir.“ (Fizilal-il Kur'an, Yusuf Suresi, Ayet 108)

4- Mehmed Zahid Kotku: „... Evvela partiler hiç de doğru olmayan teşkilatlardır; memleketteki vahdeti, birliği bozmaktadırlar.“ (Mü'minlerin Vasıfları, Saha Neşriyat, İstanbul baskısı, 1982, s. 77)

5- Necip Fazıl: „... Parti bölücü alet, batıdan bize hibe!“

Biz de diyorum ki, particilik İslamî bir kuruluş değildir; insan kafasının mahsulüdür. Batıdan İslâm âlemine gelmiştir. Dolayısıyla „Sırat-ı Müstakim“ değildir. O halde parti yoluyla İslâm devletine gidilmez!..

Bir taraftan ilim adamlarının bu kabil beyanları, bir taraftan Türkiye'deki denemeler, gün geçtikçe particiliğin şeytanî yüzünü ortaya çıkarmakta, Türkiye'de ve burada bilhassa müslüman gençlerce particilik terkedilmekte ve tarihin çöplüğüne atılma yoluna girmiş durumdadır.

Ve netice:

Metodun iki şıkkından biri atıldığına göre, önümüzde sadece, peygamberler tarafından da tatbik ve takib edilen „**Tebliğ**“ metodu kalmıştır.

Tebliğ metodu ise, video, teyp ve kasetler, kitap ve broşürler, mektup ve dergiler götürmek ve göndermek, ev ziyaretleri ve sohbetleri tertip etmek suretiyle İslam'ın hakikatlarını, din-devlet bütünlüğünü duyurmak ve anlatmaktan ibarettir. Bize düşen bu kadar! Ötesi Allah'a aittir. Çünkü, kalpler O'nun elinde!..

O halde; sandık başına gitme zorunda kalan müslümanın oy pusulası şudur:

„Partiye hayır, tebliğe evet!..“

Not: Partiye oy verelim mi veya destekliyelim mi diye soran kardeşlerimize cevaptır!

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

"İslam'da Partiyi Destekleme Yoktur ve Günahtır"

başlıklı bildirinin sonunda "O halde; sandık başına gitme zorunda kalan müslümanın oy pusulası şudur: „**Partiye hayır, tebliğe evet!..**“ diye yazılmıştı.

Ancak "**Beyyineler 5 - Hâkimiyet**" kitabında da yazıldığı üzere, "Şirk Fetvası" neşredildikten sonra ne sandık başına gidilebilir, ne de oy pusulası atılabilir.

Bununla ilgili geniş mâlumâtı yine "**Hâkimiyet**" kitabında bulabilirsiniz!

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6